

DOBROGEA JUNĂ

POLITICĂ — ECONOMICĂ — CULTURALĂ — ZILNICĂ

Director-Proprietar
CONST. N. SARRY

Inscrisă în registrul publicațiilor periodice al Tribunalului Constanța sub No. 37 din Mai 1938

Abonamentul cu supliment cultural un an 300 lei — 6 luni 500 lei — Pentru Autorități și Instituții lei 2000
TELEFON No. 13.43 — Imprimeriile proprii Str. Scarlat Vărnăv No. 27

Redacția și Administrația
CONSTANȚA, str. Scarlat Vărnăv No. 27

DUMINICĂ

de Preotul CONST. POPESCU

Doi duminici au fost închinare ortodoxiei, însă n'au isprăvit ce-aveam în gând să spun. Întâi nu pot trece peste marginile bunului simț, îngăduindu-mi să trag folos atât cât ospitalitatea prea generoasă a „Dobrogei Jună” va putea să-mi mențină rolul de misionar al condotelui în coloanele sale, și al doilea trec peste trei evanghelii duminicale asupra cărora mare neastâmpăr suletesc ar fi, dacă voiu lăsa pe cititorii noștri lipsiți de hrana lor spirituală tocmai în vremea acestui post.

În prima evanghelie duminicală a postului, se înseamnă chemarea lui Filip la apostolat prin imperatiile cuvinte: „Vino după mine”. Și Filip s'a dus, unde? Firește acolo unde l'a îndrumat Mântuitorul. Și să facă, ce? Firește aceea ce poruncit Mântuitorul. Gata sântem a da aprobarea și, prin cuvântul nostru, gata să fim de a aduce laudă lui Filip — ca și celorlalți apostoli — pentru lupta lor de o viață împotriva păcatului și înfrunzirea și pentru rezistența lor în fața amenințărilor. Dar — vedeți — cuvântul Domnului nu-i spus sau scris pentru a ne minuna de el, nici a lauda pe alții când s'au jertfit la porunca lui, ci cuvintele chemării: „Vino după mine” sânt și pentru mine și pentru tine, cetitorule. Ei aci să observăm câți ne adunăm și câți ne risipim. Cât suntem de mulți chemați și apoi cât de puțini sântem aleși, ne este îngăduit de a ne forma definitiv convingerea că viața noastră individuală nu-i călăuzită de nici o doctrină imperativă și viața socială are altă regulă decât egoismul. Și atunci ce fel de mentalitate este aceea când în teorie arată că învățătura Domnului Hristos este minunată, iar în practică spune că este o învățătura monstruoasă, care varsă ca potopul suferințele asupra omului?

Așa să fie? În a două evanghelii duminicală se istorisește faptul celor patru inși ce-au adus un slăbănog prin acoperișul casei, în fața Mântuitorului. Slăbănogului i s'au iertat păcatele și i-a dăruit sănătate Mântuitorul, atunci când a văzut credința lor. Dar ce fel de credință? O credință puternică și statornică, care presupune cunoașterea deplină a Mântuitorului, cunoașterea învățăturii și a adevăratelor sale și încrederea totală în puterea Mântuitorului. O astfel de credință a curmat atâtea su-

ferințe omenești, a ridicat pe mulți căzuți, a adus mângâiere în atâtea suflete, a dat curaj atâtor martiri, cari erau aruncați în gura morții din plăcerea bestială a unei multimi păgâne.

Poate unii din cititorii noștri s'or duce la biserică și vor auzi în a treia evanghelie duminicală a marelui post, cuvintele acestea ale Mântuitorului: „Cel ce vorește să vină după mine, să se lepede de sine și să-și tea crucea sa și să urmeze mie”. Să ne gândim că există un pericol real, în fața căruia creștinii trebuie să fie atenți: sânt atâtea pasiuni rele cari ca un uragan răstoarnă toată recolta creștină. Unele mai rele decât altele: ambițiunea, vanitatea prostului, iubirea prea mare de arginți și setea de plăcerile prea mari din lume, câștigă și orbesc sufletul și-l dau pradă celor mai josnice instincte. În fața acestui mormânt, care-i gata să te înghită, ni se deschide altă perspectivă: ridicarea noastră pe calea perfecțiunii, care este egală în valoare cu abnegația, recomandată de Mântuitorul, lepădându-ne de noi înșine și luându-ne crucea, adică suferind pentru desăvârșirea noastră.

Într'adevăr noi trăim vremuri când toată ființa noastră este pătrunsă de suferință; însă învățătura creștină, sub a căreia puzăză sântem, ne dă un mare curaj în fața suferinței. Nu numai atât; învățătura creștină stabilește un puternic echilibru între esalurile furtivoase ale incercărilor și între forța interioară a sufletului; iar dacă am experimentat suferința și ne-am convins de efectele ei, ce fel de minte ar fi cea care n'ar propovedui învățătura creștină și ce fel de viață ar fi cea, în care nu s'ar vedea trăite aceste învățături?

Frații mei, intru națiunea română, cei ce-ați pierdut un tată, un frate, un fiu, sub loviturile acestei război, sau cei ce-ați suferit ocări și umiliri, urmați Mântuitorului și veniți în Biserică Lui pentru mângâiere și întărire. Credința noastră în patrie se va dubla cu credința noastră în Dumnezeu; iar perspectivele întregirii noastre naționale se vor prelungi în perspectivele gloriei veșnice prin suferințele noastre oțelite.

CHESTIA ZILEI

Conferința G-LUI DAN ALECU

După cum am anunțat, mâine Duminică, 28 Martie, la orele 11 precis, în cadrul manifestărilor Institutului de cultură italiană din localitate

al avocat Dan Alecu va vorbi în sala cinematografului „DACIA” despre „ROMA”.

Conferința va fi urmată de proiectarea filmului „Fântânile Romei”.

OBSERVĂRI LA ZI

Un cetitor, văzând ce-am scris în legătură cu circulația trenului personal între Constanța și București, ne-a atras atențiunea asupra legăturii dintre Constanța și Tulcea. În adevăr, și această legătură e ia ore nepotrivate. Sugerăm Direcției generale C. F. R. să studieze dacă nu s'ar putea ca legătura cu Tulcea să se facă în Medgidia la trenul care pleacă dimineața la Fetești și vine seara la Constanța. În felul acesta constanțenii ar putea avea o legătură foarte potrivită cu Tulcea, fără ca să se pună în circulație încă un tren, ceea ce știm că ar fi prea greu astăzi.

Această ar implica însă și o schimbare în actualul mers al trenului personal între Constanța și București așa cum am propus.

Foarte bine s'a făcut că s'au pus în circulație autobuzele spre Brătianu și Ville Noui. Ele aduc mari servicii populației din aceste cartiere. Numai că prețul transportului ni se pare cam mare, 20 lei. Nu e prea scump pentru lumea de acolo? Și... ce salarii primite personalul acestor autobuze?

OBSERVER

BASARABIA

S'au implinit zilele acestea douzeci și cinci de ani de la unirea Basarabiei. În clipele acelea dela 1918, când pământul țării era sfâșiat, Basarabia a venit la țara mamă, aducând cu ea nădejdea în Unirea cea mare, unire care n'a întârziat, fiindcă întregirea s'a făcut în același an, după o curgere grabnică a întâmplărilor istorice, curgere neașteptată aproape de noi cei cari, trăisem, cu câteva luni mai înainte, deznădejdea triumfului morții în Moldova.

Basarabia s'a unit cu România așa cum se știe. Imperiul țarist se năruia și națiile îndelung oprimite își căutau drumul vieții lor proprii.

S'au născut din această sfărâmare a imperiului țarist statele libere: Finlanda, Estonia, Lituania, Letonia, Georgia, Statul tătaresc din Crîmeia și altele.

Ce s'a întâmplat se știe: dacă republica dela Moscova n'a putut să le sugrume imediat, la începuturile vieții lor, a căutat a face acest lucru mai târziu, la începutul războiului pe care-l trăim astăzi. U. R. S. S. a înghițit întâi jumătate din Polonia, pe urmă Statele baltice ale Letoniei, Lituaniei și Estoniei și a purtat război cu Finlanda în aceeași scop. S'a repezit apoi asupra Basarabiei și Bucovinei de nord, pe care o voia ca un punct de plecare prin șesul Tisei spre Serbia și deci spre Adriatică și spre Mediterana. După puțin timp, împreună cu Anglia, trece în Iran, țintind spre Golful Persic.

Să nu mai pomenim celelalte pretenții spre Strămtorii, la cari nici U. R. S. S. n'a renunțat, după cum nu renunțase niciodată nici Rusia țaristă.

Ce reprezintă Basarabia pentru Rusia?

Nu pământul ei roditor, nu industriile ei, nu naționalitatea locuitorilor ei sunt cuvintele pentru cari Rusia cere și vrea Basarabia.

Ea se sînchisește foarte puțin de toate acestea. Față de conglomeratul de naționalități cari alcătuesc poporul ce ascultă de Moscova, ce contează câtevazeci de mil de Ruși, Ucraineni, Ruteni, Găgăuzi și Bulgari din Basarabia, ce contează milioanele de Români basarabeni?

Față de bogăția solului din imensa Rusie, ce contează Bugacul Basarabiei, mai ales în anii secetoși?

Și față de formidabila industrie pe care s'a văzut acum că o posedă U. R. S. S., ce contează cele câteva industrii basarabene?

Rusia vrea Basarabia nu pentru ceace ea este, ci pentru ceace ea reprezintă prin așezarea ei la gurile Dunării.

Pe marea vale a Dunării, Rusia își va face drum spre inima Europei, spre Adriatică, spre tot ceace se află acolo, la izvoarele Dunării și dincolo de acestea.

Aceasta, înscamna Basarabia pentru Rusia: o bază de plecare la atac împotriva Europei.

Dar pentru noi? Pentru noi este însă și viața pentru că, nu putem nesocoti, nu câteva milioane de Români, ci nici măcar un singur Român nu putem lăsa să se piardă.

Pentru noi, Basarabia nu este un pământ oarecare, o țară oarecare, un ținut oarecare.

Basarabia este istoria noastră, este amintirea lui Ștefan cel Mare. Basarabia este fața dispusă Răsărit a trupului nostru.

Iar dacă astăzi se prăznuiesc, cei douăzeci și cinci de ani ce s'au scurs de la dărâmarea graniței de pe Prut, să nu încercăm a face bilanțul realizărilor.

Acu contează foarte puțin realizările. Esențialul este prezența noastră ca stat la Nistru.

Deaceia facem război.

ION NEICU

Curtea de
Apel din
Constanța

Pagina Municipală

Istoricul problemei alimentării cu apă potabilă a Municipiului Constanța

de Medicul Șef al Municipiului Dr. GH. RĂDULESCU

III.

Deși la 11 Iunie 1904, Institutul de chimie din București analizând apa din conducta C. F. R. a arătat că această apă poate servi la nevoile pentru alimentare în cazul când nu s'ar găsi alta mai bună, dar că ar fi de dorit ca să se facă cercetări de hidrologi specialiști spre a se constata dacă nu s'ar găsi altă sursă mai bună.

În luna Februarie 1905, venind primar Ion Bănescu a decis ca să se ridice probe din puțul C. F. R. și rezervorul din marginea orașului și să fie trimise la Institutele de chimie din București și lași pentru analiză și rezultatul a fost că era prea dură.

Adresându-se și Institutelor de patologie și bacteriologie de sub direcția Prof. Babes din București și doctorului Puscariu din Iași, ambele Analize au constatat că apa era neigienică.

Doctorul Istrate Directorul Institutului de chimie arată că la sursele dela Caragea Dermen la puțurile No. 2 și 3 apa are duritatea la limită, apa puțului No. 3 nu conținea compuși azotați astfel că din acest punct de vedere apa acestuia pot era admisibilă în cazul când debitul ar fi fost suficient. Având în vedere că apa din împrejurimile orașului nu este potabilă. Dr. Istrate a opinat ca alimentarea orașului să se facă cu apă dela Dunăre mai ales că s'ar crea un venit cu aprovizionarea vapoarelor, industriilor ce s'ar crea în viitor, precum și din aprovizionarea comunelor depe traseu.

În ședința Consiliului Comunal din 9 și 10 Iunie 1905 defunctul primar Ion Bănescu a hotărât de a se aduce apa dela Dunăre aducându-se și planurile inginerului Virgil Ionescu de a aduce 6.000-12.000 m³ e. în 24 ore. Toate lucrările cu bazine de decantare, filtre, grăte de pompare costă 2.500.000 lei.

Planurile s'au executat. S'au aprobat de Consiliul tehnic superior și de Consiliul sanitar superior.

Consiliul comunal în ședința dela 17 Februarie 1906 a decis facerea unui împrumut de 4.000.000 din cari 2.500.000 lei să fie alocați aducerii apei dela Dunăre, iar restul să fie utilizați pentru alte lucrări edilitare.

La licitația din 7 Oct. 1906, Compania generală de conducte de apă din Liège a făcut oferta cea mai avantajoasă. S'a făcut contractul care prevedea că la 10 Iulie 1908 lucrarea să fie terminată și costa suma de lei 3.046.777.

S'a hotărât ca apa să se ia din dreptul insulei Hinog, iar uzina, decantoarele, filtrele să se construiască pe dealul din dreptul insulei pe terenul în suprafață de 50 ha. ce se luase dela Ministerul de Domenii.

La Martie 1907 schimbându-se administrația comunala după

vechitul obicei a căutat chiar dela instalarea ei, să împiedice această lucrare.

Consiliul comunal tocmai la 7 Iulie 1908 a luat în discuție această chestiune și după multe discuții cu o majoritate de 5 voturi contra 3, au hotărât a se continua lucrările după vechile planuri.

Cum între comună și antrepriză rezultase proces de daune s'a recurs la arbitrajul lui Scarlat Ferchide fost Prim Președinte la Inalta Curte de Casație și Emil Porumbaru cari au decis ca comuna să plătească despăgubiri societății 80.000 lei, 6.000 lei arbitrilor și 300 lei avocatului Clinceanu.

S'a mai aprobat și inginerului Ionescu ca era însărcinat cu supravegherea lucrărilor 8.000 lei.

Se ajunsese la 21 Martie 1909.

La 17 Mai 1910 s'au ivit iarăși diferende între comună și inginerul V. Ionescu pentru că nu execută traseul pentru conductă conform caetului de sarcini; s'a făcut o anchetă care l-a obligat la 3 August 1910 a-și da demisia primind o despăgubire de 27.448 lei.

S'a angajat inginerul Letourneur cu continuarea lucrărilor.

Cu modificările aduse lucrărilor, valoarea s'a ridicat la 4.595.078 lei. În urma intervenției făcute de Virgil Andronescu fostul primar, Corpurile legislative au votat o lege la 24 Decembrie 1910 prin care statul a ajutat Constanța cu suma de 2.700.000 lei obligând comuna a da apă în port, C. F. R., cazarmă, școale, etc.

Prin 1913 lucrarea era aproape gata și s'a întins rețeaua de conducte pe porțiunea dintre mare și Bul. Regina Maria precum și în cartierul românesc.

În Iulie 1914 apa tot nu venise dela Dunăre.

—XX—

Primăria Municip. Constanța
Secția Economică

Dela 1 Aprilie 1943

Folosiți serviciile comunale. Cu un preț minim sunteți servit imediat.

Apelați cu încredere la:

Serviciul de pompe funebre;
Serviciul de vidanaj;
Serviciul de pompieri;
Serviciul de cadastru;
Serviciul de cântărit mărfurile;

Serviciul de întreținerea mormintelor;

Serviciul de salvare;
Serviciul liniilor de garaj dintre magazine;

Orice informațiuni: La Secția Economică (Str. Scarlat Vârnav No. 8).

Telefon 22,98

Dela Soc. „S.F. ILIE”

Cu prilejul ultimei adunări generale a Societății funciare „Sf. Ilie” din Constanța, dl **Const. N. Filip**, întemeietor și președinte de onoare al acestei societăți, simțindu-se slăbit și pus în imposibilitate de a participa, a rugat pe dl Băcșeanu, președintele Comisiei censorilor, de a da citire următoarei scrisori—ceea ce dăsa a și făcut:

Doamnelor și Domnilor Membrii,

La 1025, Iunie 5, am conceput ideia înființării acestei societăți și timp de 15 ani, după o muncă de salalar, nu de președinte, am ajuns unde ne găsim: Cu acest plat mic, garaj, cavou, dricuri, plantații, etc. confecționând personal coroane spec a-mi scoate salariul, iar la 1040, Mai 20, m-am retras, lăsând prin stăruința mea de recomandare pe dl Florescu.

Adunarea Generală din 20 Mai 1940, conform statutului, m-a proclamat Președinte de onoare și m-a însărcinat cu controlul bunului mers al societății, ca om cu experiență.

În 1042 s'au născut divergențe între părțile mele și ale consiliului—in anumite chestiuni—ne înțându-se seamă de sugestiunile și sfaturile mele.

În ultimul timp, venind și Ministerul de Interne cu înființarea serviciului pompelor funebre pe lângă primărie—decu un nou concurent serios,—am studiat chestiunea, spre a vedea cum am putea asigura mai temeinic pe viitor existența noastră și în acest scop am întocmit un memoriu, pe care l-am adresat consiliului cu o adresă, precum și câtorva membrii, spre a cunoaște părerea mea. De asemenea am invitat la mine și câțiva colegi, cărora le-am dat explicațiile necesare.

De abia la 10 Martie, verificând cu contabilul, bilanțurile am găsit scriștele în regulă, dar în același timp am făcut constatarea că foarte curând societatea noastră nu va putea rezista, dacă se vor menține procedeele și cheltuielile de până acum.

Pentru a păstra buna armonie între toți membrii societății noastre, părerea mea fiind în dezacord cu vederile actualei conduceri, rămân de o parte ca un simplu SEMNAL DE ALARMĂ al situației ce se creează societății noastre.

Vă mărturisesc că hotărârea mea a fost luată în mod cu totul desinteresat și numai cu gândul de a salvagarda interesele societăților, al căror paznic credincios am fost până astăzi.

Rămânând credincios crezului meu, rog respectuos Onor. Adunarea Generală să ia cunoștință — dacă crede — de memoriul ce însoțește această scrisoare și de a mă considera demisionat din demnitatea de președinte de onoare, declinand astfel de azi încolo orice fel de răspundere pe care o las pe seama aceluia cari îndrănesc să și-o asume.

Pierzând Buletinul populației Constanța pe numele Roman Petre, str. Jupiter No. 6, îl declar nul.

Contravenienții la măsurile de apărare pasivă vor fi amendați pe loc

Organele de control ale Comandamentului Apărării Pasive au constatat că nu se respectă de toată populația, măsurile de apărare pasivă hotărâte de autorități.

Se atrage atențiunea că s'a luat hotărârea de a se aplica pe loc celor vinovați sancțiunile prevăzute de art. 63 din Legea A. A. T. al. c., adică amenda dela 500—2000 lei, rămânând ca în caz de recidivă să fie trimiși în judecata Curților Marșale și sancționați conform prevederilor art. 63 al Legii A. A. T. și diferitelor ordonanțe date de Comandamentele Militare ale Circumscripțiilor respective.

Organele de control ale Comandamentului A. P. au a-

supra lor carnete de recipise și sunt obligate a elibera voucherele recipise legale pentru amenda aplicată pe loc.

Conform ordinului Domnului Mareșal Conducător al Statului, celor care nu plătesc pe loc amenda, li se vor încheia procese verbale și vor fi trimiși în lagăr, chiar a doua zi.

Având în vedere interesul general și pericolul în care este expusă colectivitatea prin nerespectarea măsurilor de apărare pasivă stabilite de autorități, de către pușinii neglijenți sau rău voitori, populația este rugată să dea tot concursul organelor de control, semnând imediat și prin orice mijloace pe acei cari se abat dela regulile în vigoare ale Apărării Pasive.

Serviciul de Salvare

Consecințele funeste ale bombardamentului aviației inamice din vara anului 1941, a avut drept consecință necesitatea existenței serviciului de Salvare.

Înăptuit dintr'o înaltă concepție de ajutorare a celui aflat în primejdie, în urma vreunui accident, acest serviciu s'n dovedit de o reală necesitate pentru municipiul Constanța.

El este înzestrat cu o mașină sanitară și toate aparatele pentru intervenția ajutorului medical imediat și are la dispoziție — în orice timp, — un personal medical specializat.

Deaceea, acest serviciu a putut răspunde zi și noapte celor 400 de persoane, cari au cerut concursul în timpul celor zece luni de activitate, începând de la 1 Aprilie 1942.

În decursul acestui interval, s'a putut constata că au făcut apel la serviciile Salvării nu numai accidentații, ci și persoane bolnave, cu dare de mână, spre a li se asigura un transport confortabil asistat de personalul medical de ajutor.

S'a dat concursul chiar și pacienților din localitățile balneo-climatiche vecine situate pe litoralul Mării.

Urmărind dotarea acestui serviciu cu tot inventarul medical perfecționat, cerut de asistența medicală modernă, de prim ajutor, precum și procurarea a unei noi mașini sanitare, a fost nevoie de introducerea unor taxe pentru serviciile prestate.

Dela 1 Aprilie 1943, oricine poate apela la serviciile salvării, pentru transportul dela domiciliu la spital și invers, contra taxei de lei 500; deesemenea serviciul de Salvare, execută transportul și în afară de oraș — la cerere, — percepend o taxă de lei 100 de fiecare kilometru parcurs.

Bugetul de cheltuieli al acestui serviciu se ridică anual la suma de peste un milion lei și nu este subvenționat decât de Primărie. Pentru a se putea obține o contribuție și din partea întreprinderilor industriale, s'a trecut obligativitatea suportării unei taxe de lei 5000, pentru ridicarea unui accidentat în cazul când întreprinderea are mai mult de 10 lucrători.

Prin urmare orice cetățean poate apela la serviciile „Salvării” prin telefon, formând Nr. 20.00, sau se poate prezenta la sediul ei, în Strada Scarlat Vârnav Nr. 8, în cazul când are nevoie de ajutorul medical urgent.

**COLTUL
CĂMINURILOR CULTURALE**

**Școala de pregătire
cetățenească din Basarabi**

Sub președinția S. Sale Pr. D. Chirilă, prin stăruința deosebită a d-lui Al. Pop. Scărișoreanu, notarul comunei, cu concursul d-lor învățători Filip Constantin și Pavelescu Constantin, cum și a celorlalți intelectuali din localitate, funcționează în comuna Basarabi, pe baza unui program bine studiat, o școală de pregătire cetățenească.

În sala Căminului Cultural „Regele Mihai I” s’au ținut până acum, în zilele de 11, 18 și 25 Februarie, cum și în zilele de 4, 11 și 14 Martie a. c. o serie de cursuri și anume:

Ingrășarea pământului, de Ing. Iacob Lascu.

Femeea în gospodăria sa, de inv. Smaranda Chirilă.

Cultura zarzavaturilor, de ing. Olteanu Ion.

Marele Voevod Mircea cel Bătrân de inv. Filip C-tin.

Cronica săptămânii de inv. Filip Paraschiva.

Lucrări pregătitoare în vederea înșămânțării de inginer Iacob Lascu.

Cultura zarzavaturilor de ing. Olteanu Ion.

Ardealul de locot. rez. Toronțiu.

Cronica săptămânii de inv. Florica Jelicu.

Rolul bisericii în trecutul neamului nostru de pr. G. Popa.

Creșterea și îngrijirea animalelor de ing. Maria Lascu.

Drepturi și obligațiuni cetățenești de notar Al. Pop. Scărișoreanu.

Cronica săptămânii de inv. Pavelescu C-tin.

În ziua de Duminică 21 c. s’au ținut următoarele cursuri:

După o înmășă cuvântare a Pr. D. Chirilă asupra stărilor de lucruri din Rusia Sovietică — stări constatate personal de S. Sa, care a luat parte în campania din Transnistria și descrise în mod foarte sugestiv, d-l inv. Pavelescu C-tin a ținut o documentată prelegere asupra „muncii de folos obșteșc”, iar d-l inginer silvic Cunețki Iie a vorbit despre „perdelele de protecție”, arătând însemnătatea și influența lor în agricultură precum și modul și mijloacele de realizare.

Cursul din ultima Duminică a fost îmbogățit printr-o substanțială și foarte potrivită cuvântare a d-lui B. Iordan, inspector general al Fundațiilor Regale, cum și prin participarea poetului și scriitorului I. D. Petrari care, după o calduroasă introducere a recitat un vers ocazional care a impresionat în mod deosebit asistența.

La cursul de Duminică 28 Martie c. va vorbi și d-l Const. N. Sarry.

Azistent

CRONICA FISCALA

**Modificări
aduse legii timbrului**

Alineatul IV al decretului-lege pentru completarea art. 15, par. 7, din legea timbrului și a impozitului pe acte și fapte juridice, publicat în Monitorul Oficial No. 273 din 20 Noiembrie 1942, se modifică după cum urmează:

„Toate aceste societăți și asociațiuni, sunt obligate să plătească impozitele la Administrația financiară respectivă până la data de 1 Aprilie a fiecărui an, prezentând în același timp o declarație de valoare a aporturilor aduse în cursul bugetar expirat, după distincțiunile prevăzute în alineatele precedente”.

Dispozițiunile decretului-lege pentru completarea art. 15, par. 7, din legea timbrului și a impozitului pe acte și fapte juridice publicat în Monitorul Oficial No. 273 din 20 Noiembrie 1942, se aplică și asociațiunilor și societăților prevăzute în primul alineat al menționatului decret-lege, constituite cu începere de la 1 Aprilie 1941.

**Acțiunea temeinică
de îndrumare creștinească
în Eparhia Constanței**

În secința de reorganizare a treburilor bisericești în eparhia Tomisului P. S. Eugen Laiu, episcop locotenent al Constanței, acordă o deosebită atențiune operei de misionarism creștinec printr-o temeinică educațiune a populației, mai ales aceleia dela sate, unde — pe alocuri — propaganda sectanților făcuse unele progrese, P. S. Eugen Laiu înțelege să dea prețuirea care se cuvine acestei acțiuni de înfrățire creștină pe teren lucrând numeroși misionari, iar însăși preoții având obligațiunea, ca atât prin exemplul personal cât și prin munca lor de fiecare zi, să îndrumeze lumea sâtelor către adevărata cale se poate fi socotită adanc românească, în aceste clipe când întreaga ființă națională poartă un greu război pentru cruce și biserica lui Christos.

În primul rând, un serviciu de colportaj pus la punct până în cele mai mici amanunte, difuzează în cele mai îndepărtate cătune, cărți cu caracter de doctrină ortodoxă pe înțelesul tuturor.

În planul de organizare misionară figurează și înființarea de biblioteci sătești, pe lângă biserici, cu cărți menite să cimenteze frățiereasca creștină și solidaritatea românească. De asemenea sunt impărțite icoane și broșuri de știință religioasă popularizată.

—o—o—o—

Primăria Municipiului C-ta

Publicațiune

No. 8274 din 24 Martie 1943

Se aduce la cunoștința celor interesați că la Primăria Municipiului Constanța, este vacant un post de Șef de birou fără gradăție, Grupa A, tabela 9 tipul 29, cu un salariu bugetar de lei 10.200 plus accesoriile legale și care se poate ocupa prin transferare sau avansare în condițiunile prevăzute de Codul Funcționarilor Publici.

Primar, Col. N. Oprescu
Secretar Genl T. Dâlgeanu

Pe mare, prin fortună, ploii și ceață...

Reportajiu de războiu

De cu seară, o ploaie deasă a început să cadă în portul din margine de țară. De sus, de undeva, din negura nopții zăcesteia de toamnă, se prelingeau jos, stropii lovind ritmic puntea vaselor. De strecurai o fașie de lumină prin jocul acestei minunat al stropilor, aveai impresia că sunt niște fîioare minunate de apă ce se torceau încet-încet din furca nourilor ce nu se vedeau.

Mai departe, lângă digul ce împrejmuia portul, marea se auzia cum via și se izbea de el. Valurile furioase se aruncau nebunește pe zidul de piatră căutând, parcă, să străpungă această rezistență.

De nicăieri nicio lumină. Noaptea era neagră ca un iad și, vorba românului, „nici căinele că-i căine să nu-l scoți afară”.

„Și ploaia îndruga într’una infuiorări de ape... Ascultam, din cabină, jocul acesta minunat și gândurile mi s’au izbit spre amintiri, aducându-mi a-minte ce plăcută este ploaia acolo, undeva departe, la țară pe un fân coșit pas să se usuce în podul unei case țărănești...”

De-odată aud în ușă niște bătăi încete și discrete. Este timonierul alergător care mă anunță că am un ordin. Citesc. La ora x va trebui să plec cu distrugătorul R. F. în misiune.

Am zămbit, gândindu-mă din nou la zicala: „și căinele că-i căine”... și am plecat prin noaptea adâncă. Nu-ți vedeai nici degetul. Bateria o uitasem și ploaia, parcă cu întunerec, cădea cu nemiluită din înălțimi. Distrugătorul nu era chiar atât de departe și eu, nici plecat bine, m’am simțit ud-locuarea. Nimeni nu era pe drumul ce ducea spre vas. Și cât de bine ar fi fost de mai aveam pe cineva cu mine, să mai fi simțit o viață lângă mine.

Minutele treceau îngrozitor de încet. Mi se păreau ecasuri întregi.

Din neapete, apoi, a răsărit un strigăt:

— Stai!

Am vrut să spun ceva dar cuvintele mi s’au risipit în miște. Înaintam.

— Stai! Cine-i?

— Reporter la bord.

— Înaintează.

De pe bordul navei a străbătut o fașie de lumină. Ce bună este lumina când în juru-ți elocotește atâta noapte!... Mașinile distrugătorului erau sub presiune.

M’am interesat, când plecăm.

— Nu se știe precis, mi-a răspuns maestrul de cart. Poate se va revoca ordinul. Nu vedeți că plouă de tare...

— ...și simt...

— ...și câtă fortună este pe mare?!

În adevăr, furia valurilor, în loc să se mai potolească, era din ce în ce mai accentuată. Uria marea ca într’un început de apocalips. Valurile, în syon de fortună, veneau iafuriate spre digul care oprea disperatele lor asalturi.

Ceasurile treceau grele, de plumb. Se apropia ora plecării. Între timp, ploaia încetase puțin dând prin inceti-

neala ei un urlet și mai mare furtunii.

Șeful de cart a primit ordin să sune „la posturile de manevră”. Paramele sunt trase dela babaic. Vasul, de-acum al apei, se lasa în voia valurilor.

Misiunea nu se revocă. Fortună trebuie înfruntată cu orice risc. Așa a dat poruncă țara și macinării și-au plecat frunțile bătute de ploii și vânturi, închinându-se poruncii ei.

Se dă „la posturile de picurare”. Distrugătorul iese din port în lumina farurilor — fluturări de batiste colorate — ce-l însoțesc până în depărtări. Marea este rea și valurile acopera mereu puntea vasului spalând-o în inreșe albastre.

Toți marinarii stau la posturile de veghe cât și de siguranță a navei, ce pare o jucărie în mâinile inoșe ale valurilor. Înaintăm greu prin furia lor. Peste puțin timp se face ziună. Este o dimineață rece, legiatică. Cerul este acoperit de norii de plumb. Vremea este posomorâtă ca în miez de toamnă, cuitasată în spălăciul zilelor de toamnă. Valurile au lăsat aciași culoare minunată, albastră.

Oricât mi-ar fi de necaz pe fortună aceasta, ce gură printre sarturi simfonii nebunatică, privind însă marea, în suflet îți pirăra frumos, senin, te umple Dumnezeu. Este atâta albăstreime în aceste valuri, cum nimeni încă nu a putut să o redea, că dacă ai vedea-o întocmai așternută pe un tablou ai crede că este numai o fantezie a unui pictor, cu un penel prea încântător.

Marinarii sunt cu toții imcontigere în zog. 4-a

—xx—

Din sucul gândurilor

UNDEVA DEPARTE

Într’un colț de țară oalahă, unde nu de mult ampososit vremele, mi am revădeul casa părintească unde m’am născut și care de câțiva ani — în mieul cătun de țară — nu mai este locuită.

Casa este veche cu zidurile crăoate, glandria roasă de viermele anilor scurși, prin curte a crescut tarba și solzi mari, lor încălele puse la uși au ruginit, bătute de-stătea ploii și asore vremii.

Nu știu șter, dar gândul mi s’a frânt asupra ce și cum ai rane cu genușchilul un baston. Căutam să mi adas aminte de colliorie, de dușheana mică unde intrau țărani pe ușa sărată la peretele la fuși casel, de prietenii cu cari mi petrecsam cele mai frumoase ceasuri de ulță bătută de pteacarele mici și deșule.

Dar nu mi am putut aduce a-minte niste. Și m’a durat nepuțința aceasta. Parec mi-a murit cineva drag când am văzut casa părintească și în gânduri a început să plouă cu lucrări grele ca în cea mai tristă toamnă.

Am plecat de-acolo cu prieterele plocate sora nământ dar casa mi-a rămas înfipță în miște ca un steag ce și flatură amărăclunea.

— gynt —

**Funcționarii
și lucrătorii
găsiți fără măști
contra gazelor vor fi trimiși
în judecată**

Se aduce la cunoștința instituțiilor și întreprinderilor de stat și particulare, precum și tuturor funcționarilor și lucrătorilor că organele de control ale Comandamentului Apărării Pasive au ordin de a dresa acte de trimitere în fața instanțelor judecătorești, până la 1 Mai 1943 tuturor funcționarilor și lucrătorilor găsiți fără măști contra gazelor.

Se atrage atenția că Legea Masților prevede pentru cei găsiți fără măști, pedeapsa cu amendă de:

— 2000 lei până la 10.000 întreprinderilor cari au un număr mai mic de 10 salariați;

— 10.000 lei până la 50.000 întreprinderilor care au 10-500 salariați;

— 20.000 lei până la 200.000 întreprinderilor care au mai mult de 500 salariați.

Măștile se pot procura și direct dela Sec. „Lupeni” (Calea Victoriei No. 118) la prețul de lei 641 bucata pentru pentru autorități și 657 lei bucata pentru întreprinderi și particulari.

**Organizarea
și exploatarea
pășunelor
Ce cuprinde
noul decret-lege**

„Monitorul Oficial” No. 66, cu data de 19 Martie 1943, publică decretul-lege pentru organizarea și exploatarea pășunilor de interes obșteșc. Pășunile sau toloacele comunale, pășunile în codevalmășie și pășunile de rezervă.

Decretul-lege modifică și completează într’o largă măsură unele dispozițiuni din legea pentru organizarea, administrarea și exploatarea pășunilor din 1923.

Decretul-lege stabilește restricțiuni privitoare la schimbarea destinației pășunilor de interes obșteșc, spre a nu se diminuea patrimoniul lor, precum și sancțiuni severe contra acolora care s’ar face vinovați de reaau lor administrare, sau de schimbarea folosinței lor.

S’au introdus în proiect norme și reguli de tehnică pastorală, ce poartă caracter obligatoriu, în interesul economiei naționale, asigurând totodată buna lor administrare printr-o colaborare strânsă între organele tehnice agricole și cele comunale.

INFORMAȚIONI

În fața capilor autostrăzilor civile și militare, a reprezentanților armatelor și națiunilor aliate, a corpului diplomatic și a reprezentanților presei, s'au rulat în sala „Dacia” în reprezentare de gală, filmele: Noi, Vizita M. S. Regelui Mihai I pe front și un jurnal de război.

Înainte de rularul filmelor, elevii școlii de industrie casnică au executat câteva frumoase dansuri naționale. Deasemenea elevii școlii navale au executat exerciții de scrimă.

D. Gheorghe I. Ciobănelu, șeful percepției la fiscală, a fost avansat șef de secție în serviciul interior al administrației financiare din localitate.

Față de greutatea din ce în ce mai mari și lesne de închipuit, cu care avem de luptat pentru a putea continua cu apariția ziarului, adresăm un călduros și stăruitor apel către prietenii și abonații noștri, să binevoiască a se pune la curent cu plata abonamentului.

D-l Dumitru Sarry a fost impunerit de noi să înceseze abonamentele la ziar.

Abonații noștri sunt rugați să binevoiască a efectua plata la prezentare.

Ne adresăm de asemenea d-lor conducători ai Căminelor Culturale din județul Constanța, în al căror serviciu ne-am pus cu toată înțelegerea, să se grăbească a-și achita cotizațiunea anuală de 1600 lei pentru cele trei exemplare ce primesc, de luni de zile, din fiecare număr. Acele Căminuri, cari nu consimt să plătească această modestă sumă, ar dovedi corectitudine și moralitate — imperios impuse unor instituții de felul lor — dacă ne-ar cere să suspendăm expediția folioarelor — cum au făcut-o unele din ele. Pentru că, mai ales acum, — fără ca să mai amintim de atâtea alte pierderi — nu ne e îngăduit să risipim hârtia, pe care unii nu vor să o aprecieze.

De arendat

Fermă, Carmen-Silva pe malul lacului, 40 hectare, 5 ha. vie, loc arabil și pomi fructiferi. Casă bună de locuit, inventar. Adresa: D-na Frunzescu Cernica 4, București

Școala de Soferi

G. RIGANI & A. BADEA din Constanța, Str. Negru Vodă 9, primește înscrieri pentru cursurile seriei I Aprilie - I Iulie 1943, până în ziua de 10 Aprilie.

Ouă pentru cloșit

garantate
dela ferma „DUDUCA” din rasele PLYMUTH (Pestrițe) și LEGHORN albe outoare, se găsesc în strada Cuza Vodă No. 11 Constanța, la d-l Hristu Frangopol.

Pierzând Autorizația de intrare în port eliberată de Comandamentul ronei Constanța No. 416.943, pe numele Corina Nicolau o declară nulă.

AZI ultima ZI

când mai puteți intra în joc
TOT CU 400 LEI
AZI COLECTURILE SUNT DESCHISE
în permanentă
MĂINE 28 MARTIE 1943
Incepe tragerea

TRAGEREA CLASEI A 2-A A. LOTERIEI DE STAT PE CLASE

Pe mare, prin furtună, ploi și ceață...

continuare din pag. 3-a

brăcați în mantale, cu căciuli și mănuși iar acei cari sunt expuși în părți mai ridicate ale vasului unde vântul este mai puternic, au șube mari pe ei, frigul neputând străbate prin haina de piele pe care țara a avut eria să o trimită celor depe frontul apelor.

Apar submarinele

Nourii sunt din ce în ce mai groși. Soarele nu-i mai poate străbate. Avem misiunea de a căuta submarine de-ale noastre. Nu se văd nicăieri. Mă urcus la comanda-artilerie. De aci, marinarii noștri scrutează întinderile de apă ca niște vul-turi. Vizibilitatea este din ce în ce mai redusă, abia ajungând la o milă marină. Ceasurile trec îngrozitor de încet și furtuna nu mai slăbește. Vasul, parcă troaște din toate incheieturile. Apele învrăjbite din adâncuri lovesc tot mai furioase distrugătorul ce caută să le străpungă cu dârzenia.

Un camarad de lângă mine, care privește prin binoclu apele, ridică o mână în sus parcă cerând tăcere:

— Punct negru pe apă, în babord!

Vestea este comunicată imediat, prin telefon, ofițerului cu navigația din comanda de navigație. Vasul se întoarce imediat punând prova spre locul arătat. Comandantul vasului, alături de secund a observat și el. Nu-și deslipește binoclu de la ochi. Este pregătit pentru orice eventualitate.

— Mașinile încet înainte, ordonă Comandantul. Ne apropiem din ce în ce de punctul văzut. Printr'un semn de recunoaștere, identificăm navele mici ce se apropie de noi, ca submarinele pe cari le-am căutat. Oamenii depe submarine stau în turele și Marea joacă micile lor vase în niște baia-suri amănitoare.

Punem prova spre port:

— Pe drum înainte, ordonă Comandantul.

— Pe drum înainte, repetă timonierul de serviciu din fața timonei.

Distrugătorul înaintează încet spre port, urmat de submarine. Cu toate că suferim și noi de pe urma furtunii, ne gândim la camarazii marinari de pe submarine cari sunt niște jucării în mâinile valurilor. Au aceeași viteză ca și noi, dar câteodată, pentru câteva clipe dispar acoperite de valuri.

Vizibilitatea este din ce în ce mai redusă. O ceață deasă ca un fum alb a început să ne ocolească din ce în ce mai mult. Distanța între noi și submarine mai scade ca să putem fi văzuți cât mai bine de ele. Distanțele nu le putem determina prin nici un punct nefiind deloc vizibilitate și navigația făcându-se prin gyrobusola.

Ceața este din ce în ce mai groasă și mersul ne este tot mai încetinit, urmați de submarine care se țin de noi, ca niște copii după bumbul lor.

Cât timp este de când mergem într'una?

Știm totuși că ne apropiem de port. Deodată, deundeva de pe mare, dinaintea noastră, se aude un „u-uuu” prelung ca un urlet sinistru ce străbate prin ape și prin suflete. Este greamandura care ne anunță că nu mai avem atât de mult până la locul de unde am plecat. Aparatele goniometrice intră în funcțiune. Navigăm acum după ele.

Peste câțva timp intrăm în port urmați de submarine, care ne semnalează:

— Mulțumim pentru ajutor!

Comandantul distrugătorului cpt. C-dor G. A. la postul său de comandă pe care nu l'a părăsit niciun moment, salută cu mâna la vizieră. Este un salut mînt, care vorbește mai mult decît orice.

Serg. t. r. V. OPROVICIU
Reporter de război S. M. P.
pe frontul Mării Negre

Pierzând Buletinul populației eliberat din com. Cocorași jud. Romanați pe numele Dumitru I. F. Ghiță și foaia de recensământ pe numele Voicu Marin, com. Topraisar jud. Constanța, se declară nule.

ȘTIRI INTERNE

■ Alegerile eparhiale din toată țara au fost amânate până la noul dispozitiv.

■ Cu ocazia diferitelor controloare efectuate pe teren de către organele militare, s'au constatat abuzuri și fraude în legătură cu mobilizările pentru lucru.

Marele Stat Major atrage atențiunea că pe viitor vor fi internate în lagar proprietarii

sau administratorii conducătorii de exploatare agricole care ce mobilizarea pentru lucru a personalului dela exploatarele respective în mod nesincer sau le schimbă destinația.

■ În „Monitorul Oficial” a apărut decretul prin care se grațiază și se amnestiază o serie de infracțiuni comise de cultivatorii de tutun în anul 1942.

STIRI EXTERNE

■ Asupra regiunii Teheran (Iran) a fost declarată o rigorosă stare de asediu. De asemenea în regiunea Tabris s'a declarat starea de asediu.

■ Parlamentul bulgar a adoptat legea relativă la imprumutul obligatoriu. Legea intră imediat în vigoare.

■ În Statele Unite s'a interzis vânzarea grăsimilor. Carnea se poate cumpăra, însă numai în cantități foarte mici.

■ Din Ankara se află că în cercurile ambasadelor poloneze de acolo se vorbește despre o oarecare încordare ce ar domni între Stalin și șefii armatelor roșii, mareșaul Jukov și generalul Vasilievski.

Se presupune că gloria când tată de acești doi comandanți în cursul campaniei de iarnă ar fi strigherind pe Stalin. Înălțarea lui Stalin la rangul de mareșal n'ar fi strălucire de această chestiune.

■ O telegramă din Washington anunță că Litvinov ambasadorul sovietic în U. S. A. a declarat în cursul unei convorbiri cu d. Eden, că regiunile Scandinave trebuie lăsate Rusiei.

■ Din cauza ploilor cari cad de peste o săptămână, în valea Savoyei din Franța, mari mase de pământ au început să se de-

plăzeze. Două sate au fost acoperite de pământ.

■ În Atlanticul de Nord submarinele germane au scufundat în ziua de 18 Martie 32 de vase cu o deplasare totală de 204.000 tone, cum și un distrugător.

Vas-tele scufundate făceau parte dintr'un convoi care se îndrepta spre Răsărit.

■ Guyana franceză (a 25 mii locuitori și 80.000 km. suprafață) a trecut de partea zidenșilor în urma presiunilor exercitate de U. S. A.

Pierzând Buletinul populației eliberat de biroul Constanța pe numele Pană Victor, str. Grivița 7 bis, îl declară nul.

Pierzând Buletinul populației Constanța pe numele Ana Tăleanu, str. Mihai Viteazu 77, îl declară nul.

Pierzând Buletinul populației Constanța pe numele Lepădatu Ion, str. Boteanu Gheorghe No. 16, îl declară nul.

Pierzând Buletinul populației și foaia de recensământ eliberate de primăria comunei Topraisar județului Constanța, pe numele Dumitru I. Popa, le declară nule.

Pierzând Buletinul de populație pe numele Aldescu N. Mateo, str. Războiului 35 bis, îl declară nul.